

кото всички да кажатъ: „Едно стадо, единъ пастиръ“ — и да престанатъ да мислятъ. Ще дойде день, когато всички хора ще иматъ единъ възгледъ за живота, но тѣ ще събудятъ Божественото съзнание въ себе си. Тогава братъ на брата ще даде пълна свобода и свещено ще зачита неговитѣ мисли и чувства. Всѣки ще изисква отъ другия плодове отъ неговия животъ. Само при това положение може да се говори за разбиране между хората. Всѣки трѣбва да прониква въ сжщината на нѣщата, а не въ тѣхната външна форма, и отъ тѣхъ да вади свои заключения. Ако гледате на нѣщата само отъ външната страна, вие ще дойдете до редъ криви заключения. Запримѣръ, не може да се нарече немораленъ човѣкъ онзи, който е извършилъ нѣкаква неморална постѣпка. За да дадете своето мнение по въпроса, вие трѣбва да разбирате дълбочинитѣ на Божиитѣ пѣтища. Въ Бога има велики нѣща, смисъла на които вие не разбирате, понеже не сж писани въ Свещената книга.

Запримѣръ, казано е, че Богъ се гнѣви. Мнозина се спѣватъ въ тази мисълъ. Тѣ казватъ: Какъ е възможно, Богъ, Който е толкова великъ, да се гнѣви? За да разберете тази мисълъ, ще ви поставя предъ следния контрастъ. Понѣкога Богъ се гнѣви на грѣшния, че не е сгрѣшилъ, както трѣбва. Понѣкога Той се гнѣви и на праведния, че не е направилъ доброто, както трѣбва. Тази мисълъ, обаче, е толкова твърда, че тя ще послужи за съблазнь на слабитѣ. Това положение сжществува въ свѣта по силата на неизбѣжния законъ на контраститѣ, на противоположноститѣ. Споредъ този законъ, когато нѣкой върши най-голѣмото добро въ свѣта, сжщевременно другъ нѣкой върши най-голѣмото зло. Ако първиятъ не върши добро, и вториятъ нѣма да върши зло. Значи, всѣки моментъ въ живота се извършватъ две противоположни, едно на друго, действия, съ еднаква сила и мощъ. И Апостолъ Павелъ е казалъ: „Ако грѣхътъ не се увеличи, и доброто нѣма да се увеличи.“ Оттукъ можемъ да извадимъ заключението: дето има ядене, тамъ има и взимания — давания. Дето има взимания — давания, тамъ има и дългове. Хората искатъ всичко да става споредъ тѣхнитѣ разбираня и интереси. Не, въ всичко, което днесъ се върши, ние трѣбва да виждаме Божията Мждростъ. Щомъ гледаме на нѣщата така, свѣтътъ за насъ ще бжде Божи свѣтъ. И тогава хората ще разбератъ стиха, въ който е казано, че сегашнитѣ страдания не могатъ да се сравнятъ съ бждещата слава. Ще дойде день, когато ония, които днесъ се мразятъ,